

Tirsdag den 5. april 2011

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Migrationsstrømme som følge af manglende stabilitet: EU-udenrigspolitikens omfang og rolle

P7_TA(2011)0121

Europa-Parlamentets beslutning af 5. april 2011 om migrationsstrømme som følge af manglende stabilitet: EU-udenrigspolitikens omfang og rolle (2010/2269(INI))

(2012/C 296 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006 af 24. oktober 2006 om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1717/2006 af 15. november 2006 om oprettelse af et stabilitetsinstrument ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand ⁽⁵⁾,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere ⁽⁷⁾,
- der henviser til FN's internationale konvention om beskyttelse af vandrede arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, vedtaget den 18. december 1990,
- der henviser til Genèvekonventionen af 28. juli 1951 og den tilhørende protokol af 31. januar 1967 om flygtninges retsstilling,

⁽¹⁾ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 1.⁽²⁾ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 1.⁽³⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1.⁽⁴⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.⁽⁵⁾ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1.⁽⁶⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.⁽⁷⁾ EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30.

Tirsdag den 5. april 2011

- der henviser til den samlede migrationsstrategi, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 13. december 2005, og som fastlægger den eksterne dimension af migrationspolitikken og dens tre hovedprioriteter, nemlig at fremme lovlig migration, bekæmpe ulovlig migration og styrke forbindelsen mellem migration og udvikling,
- der henviser til den europæiske pagt om indvandring og asyl vedtaget af Rådet i oktober 2008, Kommissionens første årlige rapport om indvandring og asyl (KOM(2010)0214) og Rådets konklusioner om opfølgningen på den europæiske pagt om indvandring og asyl af 3. juni 2010,
- der henviser til den fælles EU-Afrika-erklæring om migration og udvikling underskrevet i Sirte den 23. november 2006, som understreger nødvendigheden af, at afrikanske stater og EU-stater forpligter sig til et partnerskab mellem oprindelses-, transit- og modtagerlande med henblik på at forvalte migrationen mere effektivt, idet der tages højde for dens forbindelse til udvikling,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 18. og 19. juni 2009 om ulovlig indvandring,
- der henviser til Stockholmprogrammet for 2010-2014, den europæiske pagt om indvandring og asyl og Kommissionens handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet (KOM(2010)0171),
- der henviser til den højtstående repræsentants og Kommissionens rapport om klimaændringer og den internationale sikkerhed af 14. marts 2008, de relaterede anbefalinger af 18. december 2008 og Rådets konklusioner af 8. december 2009,
- der henviser til den fælles erklæring fra ministerkonferencen »Building Migration Partnerships«, der blev afholdt i Prag den 27. og 28. april 2009,
- der henviser til FN's konvention mod grænseoverskridende organiseret kriminalitet fra december 2000 og protokollerne hertil,
- der henviser til den aftale mellem EU og Libyen om en samarbejdsdagsorden for migration, der blev undertegnet den 4. oktober 2010 i Tripoli af kommissær Malmström, kommissær Füle og, på Libyens vegne, Moussa Koussa, udenrigsminister, og Yunis Al-Obeidi, minister for offentlig sikkerhed,
- der henviser til sin henstilling til Rådet af 20. januar 2011 vedrørende forhandlingerne om en rammeaftale mellem EU og Libyen ⁽¹⁾,
- der henviser til Tripoli-erklæringen, der blev fremsat i forbindelse med det tredje topmøde mellem Afrika og EU, som blev afholdt i Tripoli, Libyen, den 29.-30. november 2010,
- der henviser til den tale, som næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton, holdt i FN's Sikkerhedsråd den 4. maj 2010, hvori hun understregede behovet for en vidtfavnende tilgang til krisestyring og fredsskabelse og fremhævede de tydelige forbindelser mellem sikkerhed, udvikling og menneskerettigheder,
- der henviser til Rådets direktiv 2009/50/EF af 25. maj 2009 om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse (direktivet om det blå kort) ⁽²⁾,
- der henviser til den fælles erklæring på topmødet i Prag den 7. maj 2009 om det østlige partnerskab, hvor det østlige partnerskab blev lanceret,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0020.

⁽²⁾ EUT L 155 af 18.6.2009, s. 17.

Tirsdag den 5. april 2011

- der henviser til sin beslutning af 21. september 2010 om fattigdomsbekæmpelse og jobskabelse i udviklingslandene: vejen frem ⁽¹⁾, navnlig punkt 71, 72 og 73,
  - der henviser til sin beslutning af 16. december 2010 om eritreiske flygtninge holdt som gidsler i Sinai ⁽²⁾,
  - der henviser til formandskabets konklusioner fra konferencen »Towards a multidisciplinary approach to prevention of trafficking human beings, prosecutions of traffickers and protection of victims« af 27. januar 2011,
  - der henviser til artikel 80 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvori det hedder, at EU-politikkerne for grænsekontrol, asyl og indvandring er underlagt princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne, herunder for så vidt angår de finansielle aspekter, og at EU-retsakter vedtaget i henhold til dette kapitel, når det er nødvendigt, skal indeholde passende bestemmelser vedrørende anvendelsen af dette princip,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0075/2011),
- A. der henviser til, at politisk, social og økonomisk ustabilitet, manglende tryghed og politisk undertrykkelse er den væsentligste drivkraft bag migration og frarøver befolkningsgrupper bæredygtige lokale fremtidsudsigter og indkomster og dermed retten til at vælge, hvorvidt de ønsker at migrere, således at deres liv er i konstant fare, og at migration bliver deres eneste mulighed; der henviser til, at klimaforandringer og miljøforringelse udgør en voksende årsag til migration,
- B. der henviser til, at migration som følge af ustabilitet navnlig foranlediges af krig og væbnede konflikter eller risikoen derfor, menneskerettighedskrænkelser - herunder forfølgelse eller begrænsning af politiske modstanderes, mindretals, herunder religiøse, etniske og LGBT-mindretals, og dårligt stillede befolkningsgruppers rettigheder - naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer samt mangel på bæredygtige økonomiske udsigter og fravær af en bæredygtig struktur, der kan sikre demokrati og god regeringsførelse, overholdelse og fremme af civile, politiske, kulturelle, økonomiske og sociale rettigheder,
- C. der henviser til, at migration som et mangeårigt og verdensomspændende fænomen har bidraget til udvekslingen af ideer, men også har skabt udfordringer med integrationen af indvandrere i værts-samfundene og derved har medført såvel kulturel og økonomisk berigelse af EU som spørgsmål om social inklusion og tilpasning; der henviser til, at EU har brug for en væsentlig, men kontrolleret immigration for at støtte den aldrende befolkning og tage andre sociale og økonomiske udfordringer op,
- D. der henviser til, at migrationsstrømme før i tiden ændrede deres rute afhængig af, hvor der var størst pres, men aldrig er ophørt, og til, at migrationen ikke kan standses, men at den sandsynligvis vil ændre omfang og kompleksitet i løbet af de kommende årtier, og at den derfor skal håndteres, således at man undgår menneskelig lidelse,
- E. der henviser til, at lovlig migration er en proces af optimal værdi for den person, der søger at flytte fra sit oprindelsesland, og for modtagerlandet,
- F. der henviser til, at migrationsstrømme, som skyldes manglende stabilitet, og som ender som ulovlig indvandring, lægger et større pres på de medlemsstater, som er beliggende ved EU's ydre grænser,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0327.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0496.

Tirsdag den 5. april 2011

- G. der henviser til, at FN-konventionen om beskyttelse af alle vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder ikke er ratificeret af nogen af EU-medlemsstaterne; der henviser til, at denne konvention udgør den videste internationale retlige ramme for beskyttelsen af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, og at den vejleder staterne om, hvilken fremgangsmåde der skal følges for at overholde migranternes rettigheder i forbindelse med udarbejdelse og iværksættelse af politikker vedrørende arbejdskraftmigration,
- H. der henviser til, at økonomisk ustabilitet har en særlig stærk indflydelse på de yngre generationer, kvinder og mindretal eller dårligt stillede befolkningsgrupper, som ikke har udsigt til at finde arbejde og derfor lettere kan blive ofre for vold og radikalisering eller blive rekrutteret af terrorgrupper,
- I. der henviser til, at klimaændringer er forbundet med knaphed på fødevarer og vand, skovrydning og jordforringelse og i stigende grad identificeres som en større trussel mod international sikkerhed og stabilitet,
- J. der henviser til, at mennesker, der tvinges fra deres hjem som følge af omfattende katastrofer forårsaget af klimaforandringer, har behov for hjælp og beskyttelse; der henviser til, at den eksisterende flygtningelov imidlertid ikke anerkender klimaflygtnings ret til international beskyttelse,
- K. der henviser til, at migration i nogle af de regioner, der er hårdest ramt af klimaforandringer og det deraf følgende tab af biodiversitet, såsom Sahel, er blevet den eneste måde at tilpasse sig klimaforandringerne på,
- L. der henviser til, at nogle migranter også kan være asylansøgere og potentielt kan blive officielt anerkendte flygtninge,
- M. der henviser til, at udnyttelse af ulovlig migration ikke blot udsætter migranternes liv for stor fare, men også meget ofte er forbundet med de værste tænkelige menneskerettighedskrænkelser, herunder slavearbejde, seksuel udnyttelse, overgreb mod børn og kønsbaseret vold; der henviser til, at EU's indsats for at forebygge sådanne overgreb og beskytte migranter, herunder ulovlige migranter, i nødsituationer bør fremskyndes for at være mere effektiv,
- N. der henviser til, at migrantsmugling rammer næsten alle lande i verden; der henviser til, at udnyttelse af ulovlig migration, som desværre er en lukrativ forretning for organiseret kriminalitet, også kan kombineres med våben-, menneske- og narkotikasmugling; der henviser til, at udnyttelse af ulovlig migration kan være en finansieringskilde for grupper af radikale og for terrorgrupper og gør migranter sårbare med hensyn til at blive ofre for organiseret kriminalitet og ekstremistiske netværk,
- O. der henviser til, at EU-politikkerne bør tage særlig hensyn til de mest sårbare migranter, navnlig uledsagede mindreårige,
- P. der henviser til, at ulovlig migration har indvirkning på kapaciteten til at forvalte migration og integration i såvel modtagerlande som transitlande; der henviser til, at den i visse tilfælde for transitlandenes vedkommende kan ødelægge bæredygtigheden af og udviklingsmulighederne for de lokale jobmarkeder samt skabe grobund for mere ustabilitet,
- Q. der henviser til, at den forventede demografiske vækst i såvel modtagerlande som transitlande, navnlig i Maghreb, Machrek og Nordafrika i bred forstand, vil kunne påvirke mulighederne for økonomisk vækst og jobskabelse i disse lande i negativ retning og således forværre den sociale og økonomiske situation, hvis der ikke træffes de nødvendige politiske og økonomiske beslutninger; der henviser til, at disse faktorer kombineret med en mangel på demokratiske principper vil give grobund for interne spændinger og ustabilitet, som det sås ved de nylige demonstrationer i Tunesien, Algeriet, Egypten og adskillige andre lande i den arabiske verden, og derfor vil føre til en stigning i migrationsstrømmene, hvilket vil sætte modtagerlandenes integrationskapacitet under yderligere pres,

Tirsdag den 5. april 2011

- R. der henviser til, at EU, i lyset af de aktuelle demografiske tendenser, bør overveje, i hvor høj grad det ønsker at åbne sine grænser for migrationsstrømme fra oprindelses- og transitlande i de kommende år for at opveje den demografiske vækst og de deraf følgende sociale spændinger og dermed hjælpe dem til at bevare deres interne stabilitet, og hvor meget det er nødt til at investere i en ny økonomisk dagsorden for sådanne lande, herunder en dagsorden med fokus på jobskabelse,
- S. der henviser til, at der bør træffes nye foranstaltninger for at undgå nye bølger af racisme og fremmedhad i modtager- og transitlandene,
- T. der henviser til, at migration med EU som destination kun er en del af et langt større syd-nord- og syd-syd-migrationsfænomen; der henviser til, at EU's geografiske nærhed til landene under den europæiske partnerskabspolitik (ENP) i kombination med den udprægede forskel på standarderne mellem nogle ENP-landes og EU's migrationslove kan skabe en konkurrencemæssig fordel for disse lande ved at styrke deres position som transitlande og begrænse deres eksponering og ansvar som potentielle modtagerlande,
- U. der henviser til, at ENP mere aktivt bør støtte EU's nabostaters kapacitet til at forvalte migrationen,
- V. der henviser til, at den seneste tids hastige udvikling i Egypten og i andre lande i Nordafrika og Mellemøsten kan føre til en øget immigrationsbølge af både lovlige og ulovlige immigranter mod Europa,
- W. der henviser til, at spændinger mellem oprindelses- og transitlande og mellem modtager- og transitlande vedrørende forvaltningen af migrationsstrømme kunne blive en kilde til potentielle konflikter og potentiel uenighed i fremtiden, hvis der ikke føres en mere harmoniseret, koordineret og effektiv migrationspolitik; der imidlertid henviser til, at en mere koordineret og samlet tilgang til forvaltningen af migration kan fremme respekten for alle migranternes værdighed, migranter, som potentielt kan bidrage til at opfylde behovet for arbejdskraft i transit- og modtagerlandene og styrke udviklingen i oprindelseslandene; der henviser til, at en mere koordineret og samlet tilgang til forvaltningen af migration bør sikre fuld respekt for menneskerettighederne for indvandrere, der kan være i nødsituationer,
- X. der henviser til, at lovlige og gennemsigtige pengeoverførsler fra udlandet kan spille en potentielt positiv rolle med hensyn til at fremme økonomisk udvikling, og at der især bør sættes ind på at sikre migranternes ret til at forsørge deres familier og investere i deres hjemlande,
- Y. der henviser til, at EU har behov for at udvikle en effektiv og klog migrationspolitik, der ligner de politikker, der er gennemført i Canada, Australien og New Zealand; der henviser til, at ustabilitet i EU's naboregioner er en trussel mod udarbejdelsen af en sådan politik,
- Z. der henviser til, at EU's udenrigspolitik på en positiv måde kan supplere og styrke EU's migrationspolitik og skal tage sig af alle kilder til ustabilitet i oprindelseslandene og føre en aktiv dialog med transitlandene om ensartede, menneskerettighedsbaserede standarder for deres nationale migrationslove, således at der skabes lige vilkår, hvorunder både modtagerlande og transitlande følger samme regler og tilbyder migranter den samme grad af beskyttelse; der henviser til, at transitlandenes forskellige udviklingsniveauer gør det påkrævet at stille økonomisk EU-støtte til rådighed for at hjælpe dem til at nå op på standarder, der kan sammenlignes med EU's,
- AA. der henviser til, at næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant har understreget betydningen af en samlet tilgang til sikkerheds- og stabilitetsspørgsmål, hvorved udviklingsstrategier og skabelsen af bæredygtige økonomiske fremtidsudsigter kan supplere og yderligere forstærke fredsbevarende og fredsskabende operationer, således at man får skabt de rette betingelser for mere langsigtet stabilitet og sikkerhed,

Tirsdag den 5. april 2011

AB. der henviser til, at den nye udenrigspolitiske arkitektur, der blev indført med Lissabontraktaten og oprettelsen af EU's Udenrigstjeneste, giver mulighed for at udvikle meget værdifulde synergier mellem på den ene side udenrigs- og forsvarspolitik og på den anden side ENP og udviklingspolitik som gensidigt forstærkende og indbyrdes forbundne dimensioner og strategier; der henviser til, at den nye struktur også giver kulturelt diplomati mulighed for at spille en rolle i EU's eksterne aktioner; der henviser til, at sådanne synergier allerede bør tages i betragtning på programmeringsstadiet,

AC. der henviser til, at det er nødvendigt at skelne mellem migranter, asylansøgere og flygtninge,

1. glæder sig over Kommissionens seneste forslag til lovlig migration for ikke-asylansøgere og opfordrer den indtrængende til at udvikle yderligere instrumenter til etablering af en fælles immigrationspolitik, håndtere økonomisk migration med henblik på at fremme økonomiske og sociale fremskridt i modtager-, transit-, og oprindelseslande og øge den sociale samhørighed ved at forbedre integrationen af migranter; fremhæver nødvendigheden af at give tilstrækkelige oplysninger om muligheder for lovlig immigration til EU for at undgå ulovlig migration, udnytte EU's ordninger for lovlig immigration bedre, klarlægge de aktuelle perspektiver og muligheder inden for EU og gøre menneskehandlernes falske løfter til skamme og derved begrænse den fortjeneste, som den organiserede kriminalitet og menneskehandlerne kan opnå ved, at mennesker tvinges til at flytte; opfordrer Kommissionen til at fremme beskyttelsesforanstaltninger for sårbare grupper og personer (navnlig kvinder og børn), som ofte bliver ofre for menneskehandel og seksuel udnyttelse, og opfordrer den indtrængende til at etablere informationscentre om muligheder for migration til EU i tredjelande; opfordrer imidlertid til at sørge for et afbalanceret forhold mellem at fremme lovlig migration til EU og sikre, at EU har kapacitet til at modtage migranterne og sørge for en vellykket integration af dem;

2. minder om, at lovlig migration, hvis den forvaltes godt, også kan gavne tredjelande gennem de midler, som immigranter sender til deres oprindelseslande; understreger endvidere, at det er vigtigt at støtte initiativer, der har til formål at fremme migranternes engagement i udviklings- og uddannelsesprojekter i deres oprindelseslande;

3. opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med ikke-EU-lande om at sikre, at oplysninger vedrørende lovlig migration er umiddelbart tilgængelige, og at der tales aktivt for lovlig migration;

4. mener, at tvungen migration blandt andet er et resultat af svigtende økonomier, forarmelse, overtrædelser af menneskerettighederne, nedbrydning af miljøet, den voksende kløft mellem rige og fattige lande, borgerkrig, krige om kontrol med naturressourcer og politisk forfølgelse;

5. støtter næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentants analyse og politiske linje, der fremhæver behovet for en samlet og sammenhængende tilgang baseret på målrettede udviklings- og menneskerettighedsstrategier som et ekstra, vitalt udenrigspolitisk instrument for EU til at tackle stabilitets- og sikkerhedsproblemer og øge effektiviteten af fredsbevarende og fredsskabende operationer; opfordrer i denne sammenhæng til en styrkelse af Frontex' rolle, så det bedre kan kontrollere migrationsstrømmene; mener, at det i forbindelse med den nye udenrigspolitiske arkitektur, der blev indført med Lissabontraktaten og oprettelsen af EU's Udenrigstjeneste, vil være vigtigt i endnu højere grad at befæste den interinstitutionelle dialog og overvejelser om grundlaget og målsætningerne for en sådan samlet tilgang, navnlig for så vidt angår målrettet programmering og partnerskaber med modtagerlande, der kan levere en bæredygtig proces i retning af demokratisering, god regeringsførelse, respekt for menneskerettighederne og økonomisk vækst og dermed styrke sikkerhed og stabilitet;

Tirsdag den 5. april 2011

6. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle et permanent overvågningssystem for alle Frontex' aktiviteter, der har forbindelse til håndteringen af migrationsstrømme; mener, at menneskerettighedsaspektet i Frontex-operationerne skal afspejles tydeligt i hele den ændrede version af Frontex-forordningen, navnlig en persons ret til at forlade sit land, forbuddet mod »refoulement« og retten til at søge asyl; bifalder Frontex' vellykkede aktiviteter og samarbejde med medlemsstaterne om at gennemføre det fælles europæiske asylsystem og bifalder ligeledes etableringen af Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO); mener, at Frontex' og EASO's aktiviteter og operationer skal være stabile og permanente, således at særligt negativt berørte medlemsstater kan modtage den nødvendige støtte; understreger behovet for større solidaritet mellem alle EU's medlemsstater, særlig de mest sårbare iblandt dem, med henblik på at opnå den mest effektive politikkoordinering og fordeling af byrder;

7. bemærker, at stabilitet og sikkerhed - i en verden med stigende multilateralisme med mange internationale aktører og store donorer, såsom EU, USA, Japan, Kina og potentielt på længere sigt andre BRIC-lande, såsom Brasilien og Indien - er en fælles målsætning og en altafgørende forudsætning for global økonomisk vækst; bemærker endvidere, at de stabilitets- og sikkerhedsmæssige udfordringer er af en sådan karakter, at de ikke blot kræver relevante ressourcer i en tid med budgetstramninger, men også stordriftsfordele og en koordineret indsats; mener, at der bør indledes en proces med overvejelser om en aktiv dialog mellem EU, USA, Japan og Kina og internationale finansielle institutioner om samordnede geografiske og tematiske sikkerheds-, stabilitets- og bistandsstrategier, som kan bane vejen for kollektiv indflydelse og en mere afbalanceret, målrettet og effektiv bevilling af ressourcer, samtidig med at der sikres en retfærdig byrdefordeling; mener - også i betragtning af den nylige bistandsevaluering fra Det Hvide Hus, som fremhævede værdien af at koordinere bistanden med andre store donorer - at et vigtigt første skridt i retning af en sådan overvejelserproces kunne være et EU-USA-topmøde vedrørende et forbedret samarbejde om humanitær bistand og udviklingsbistand med henblik på at finde frem til fælles interesseområder og grundlaget for politisk koordination i et transatlantisk perspektiv;

8. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at enhver tilbagesendelsesaftale, som indgås af EU og dets medlemsstater, til fulde overholder menneskerettighederne og principperne om »non-refoulement« og ikke bringer nogen personer, der har behov for international beskyttelse, i fare;

9. bemærker, at der er betydelige fordele ved at give ly til flygtninge i nabolandene, og opfordrer EU til hurtigst muligt at overveje dette;

10. udtrykker sin bekymring over, at der i øjeblikket er cirka 38 skrøbelige stater (Failed States Index 2010; Fund for Peace) verden over, hvor en milliard (Verdensbanken) mennesker er berørt af ustabilitetsrelaterede problemer; bemærker, at skrøbelige stater er de mest sårbare over for interne og eksterne rystelser, både politisk og økonomisk, og at statslig ustabilitet bidrager til migrationsprocessen;

11. mener, at støtte til politisk og økonomisk skrøbelige stater, som kan være kilder til ulovlig migration og sikkerheds- og stabilitetsmæssige spændinger, ud over budgetstøtte og bistand og strategier med henblik på at skabe stabilitet eller styrke stabiliteten altid bør omfatte strategier for direkte investeringer og adgang til EU's markeder, strategier for udvikling af landdistrikter og fødevarerikkerhed, MDG-støtte, jobskabelsespolitikker, infrastrukturudvikling, støtte til SMV'er, mikrokreditfaciliteter samt strategier, der er rettet mod at fremme demokratisering og god regeringsførelse, social inklusion, styrkelse af kvinders, mindretals og dårligt stillede befolkningsgruppers indflydelse og stilling og etnisk og religiøs tolerance, således at de lokale fremtidsudsigter og alternativer for potentielle migranter maksimeres; mener afgjort, at sådanne strategier skal være baseret på aktive partnerskaber, der trækker på principperne om modtagerlandenes ejerskab og selvstændiggørelse, men også på mål, klare køreplaner og betingelser for deres opfyldelse, der er defineret i samarbejde med donorlandene, samt på benchmarks og strenge standarder for ansvarlighed; bemærker, at de inden for disse rammer støttede programmer bør have et grundlæggende kriterium om merværdi på både regionalt og lokalt plan, hvorved det sikres, at de bidrager væsentligt til udviklingen af den lokale økonomi;

Tirsdag den 5. april 2011

12. understreger, at enhver forskning i og analyse af fremtidige migrationstendenser og migrationsformer som kortsigtet migration, cirkulær migration og sæsonbetinget migration bør tage højde for mulige migrationsudlødere, som f.eks. den politiske og økonomiske krise eller konsekvenserne af klimaforandringer i oprindelseslandene;

13. opfordrer EU og medlemsstaterne til at gøre en indsats såvel internt som på internationalt plan for at tilskynde migranternes oprindelseslande til at vedtage og gennemføre foranstaltninger og politikker, der gør dem i stand til at udvikle sig socialt, økonomisk og demokratisk, så deres statsborgere ikke bliver nødsaget til at migrere;

14. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at gøre en ekstra indsats for udviklingen og demokratiseringen af oprindelseslandene og til at fremme retsstatsprincippet med henblik på at tage fat på problemerne forbundet med migration ved deres rod;

15. tilskynder til etableringen af informations- og administrationscentre for migration uden for EU for at hjælpe tredjelande, der er oprindelses- eller transitlande, med at fastsætte en migrationspolitik som svar på potentielle migranternes og tilbagevendte migranternes bekymringer, tilbyde vejledning om lovlige immigration samt om jobmuligheder og levevilkår i bestemmelseslandene og hjælpe med jobtræning for potentielle migranter, idet der tages udgangspunkt i erfaringen fra pilotprojektet i Bamako, Mali (CIGEM); anmoder Kommissionen om regelmæssigt at forelægge det kompetente parlamentariske udvalg rapporter om nye initiativer til etablering af sådanne centre;

16. henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 21. september 2010 om fattigdomsbekæmpelse og jobskabelse i udviklingslandene: vejen frem understreger, at EU ikke bør tøve med at anvende sanktioner, når udviklingslande ikke lever op til deres regeringsførelses- og menneskerettighedsforpligtelser i forbindelse med handelsaftaler, anmoder EU's myndigheder om at sikre omhyggelig respekt for konditionalitetsprincippet som fastsat i Cotonouaftalen og understreger, at der bør gælde samme konditionalitetskriterier for bistand ydet under Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) som under instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI); understreger, at lignende konditionalitetskriterier også bør gælde for anden EU-bistand end humanitær bistand og udviklingsbistand, herunder makrofinansiel støtte via IMF-lån og låneoperationer via EIB- og EBRD-programmer, og at sådan bistand bør være baseret på partnerskab, fælles målsætninger og loyalitet og bør kunne opfylde både donorens og modtagerens forventninger; understreger endvidere, at den aktive støtte fra EU til modtagerlandene bør være effektiv og resultatorienteret, og at EU's centrale værdier skal respekteres; anmoder næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant og Kommissionen om at forfølge målet om loyalitet over for EU og dets centrale værdier i forbindelse med udformning af arkitekturen for EU's finansielle bistand og bilaterale forbindelser med lande, der modtager sådan bistand; mener, at der på EU-plan bør indledes en proces med overvejelser vedrørende grundlaget og anvendelsesområdet for konditionalitetskriterier i forbindelse med EU's finansielle bistand;

17. glæder sig over menneskerettighedsklausulerne i alle EU's bilaterale handelsaftaler og støtter indførelsen af konditionalitetsprincippet i handelsaftaler med udviklingslandene via den generelle præferencordning; erkender, at dette konditionalitetsprincip ikke altid anvendes, idet Kommissionen har vist sig at være tøvende med at iværksætte sanktioner over for udviklingslande, som ikke opfylder forpligtelser med hensyn til overholdelse af menneskerettighederne, god regeringsførelse og demokratisering; opfordrer indtrængende Kommissionen til at overveje sanktioner, når det er nødvendigt, men anmoder Kommissionen om omhyggeligt at undersøge følgerne af sådanne sanktioner for befolkningerne i modtagerlandene, inden det sker;

18. mener, at der bør gælde tilsvarende politikker for transitlande, som gælder for oprindelseslande, f.eks. vedrørende strategier til nedbringelse af fattigdom, direkte investeringer og markedsadgang og med vægt på en beskæftigelsesdagsorden, der kan sikre effektive langsigtede perspektiver for social inklusion, stabilisere det indre jobmarked og øge det langsigtede potentiale for transitlande;

Tirsdag den 5. april 2011

19. mener, at EU og dets medlemsstater i deres forvaltning af ulovlige migrationsstrømme til fulde skal respektere asylansøgenes rettigheder og afstå fra at træffe foranstaltninger, som ville hindre potentielle flygtninge i at anmode om beskyttelse;
20. opfordrer Kommissionen til at udvikle en mekanisme til fordeling af ansvaret med hensyn til modtagelse af asylansøgere og behandling af deres ansøgninger og til håndtering af den illegale migration, to fænomener, som uforholdsmæssigt ligger visse medlemsstater til byrde hovedsageligt som følge af deres geografiske beliggenhed eller deres demografiske situation;
21. opfordrer indtrængende Kommissionen til at etablere et overvågningssystem for at kontrollere, at flygtninges og asylansøgenes rettigheder respekteres i forbindelse med indrejsekontrol (og kontrol før indreisen) i overensstemmelse med Schengengrænsekodeksen, så eventuelle mangler kan opdages omgående;
22. understreger værdien af EU-valgobservationsmissioner som et vigtigt skridt i enhver proces, der skal føre til demokratisering og god regeringsførelse, og mener, at sådanne missioner bør være en del af en bredere ramme til støtte for en langsigtet demokratiseringsproces; opfordrer indtrængende næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant til at styrke opfølgningsprocedurer og missioner for at sikre sig, at anbefalingerne fra EU-valgobservationsmissionerne gennemføres, og understreger i denne forbindelse, at det er afgørende at sikre en hensigtsmæssig opfølgning på gennemførelsen af disse anbefalinger; fremhæver betydningen af mægling, konfliktforebyggelse og løsningsstrategier samt af institutions- og kapacitetsopbygning for regionale organisationer, såsom Den Afrikanske Union (AU), der spiller en vigtig rolle i forbindelse med fredsbevarende og fredsskabende operationer; mener, at støtten til AU bør indbefatte udvikling af AU's grænsekontrolkapacitet og hjælp til alle migranter i nødsituationer; mener, at en reel styrkelse af regionale institutioner, som f.eks. AU, Middelhavsunionen eller Østpartnerskabet, således at de kan fungere som forstærkere af regional fred og stabilitet, vil fremme regional integration og fremkomsten af grænseoverskridende økonomiske områder;
23. bemærker, at der er sket fremskridt med hensyn til gennemførelsen af den samlede migrationsstrategi, som sigter mod at fremme omfattende partnerskaber med oprindelses- og transitlande og opfordrer til synergier mellem migration og udvikling; understreger behovet for yderligere at forbedre anvendelsen af de vigtigste redskaber i den samlede migrationsstrategi (mobilitetspartnerskaber, migrationsmissioner, migrationsprofiler og samarbejdsplatforme); understreger det fortsatte behov for at sætte migrationspolitiske målsætninger i centrum for den politiske dialog med oprindelses- og transitlande samt behovet for at styrke den politiske sammenhæng i denne henseende, især med udviklingspolitik; mener, at de forskellige dialogprocesser bør rationaliseres, mens synergierne mellem migration og udvikling bør styrkes; mener endvidere, at indsatsen for at støtte udviklingsprojekter i oprindelses- og transitlandene bør øges, således at disse landes levestandard forbedres, deres regulerende og institutionelle kapaciteter højnes, og deres infrastruktur styrkes, med henblik på at forvalte migrationsstrømmene effektivt, samtidig med at det sikres, at internationale beskyttelsesstandarder overholdes, og at princippet om non-refoulement anvendes;
24. understreger det globale forum for migration og udviklings vigtige rolle, idet det giver en struktureret ramme for fremme af styrket dialog og samarbejde mellem både statslige og ikke-statslige aktører, herunder civilsamfundet;
25. beklager, at der under de foreliggende omstændigheder ikke var andre muligheder end at suspendere aftalen om samarbejde mellem EU og Libyen, og mener, at suspensionen bør ophæves, så snart der er en ny overgangsregering, som er villig til at fremme en demokratisk og menneskerettighedsbaseret gennemførelse af en sådan aftale, med det formål at yde økonomisk bistand til afrikanske lande for at skabe bæredygtige alternativer til migration og udvikle et mere effektivt system i Libyen til at håndtere arbejdsmigration ved at maksimere færdighederne hos de migranter, der allerede befinder sig i landet, og øge Libyens kapacitet til at tiltrække indvandrere og integrere dem socialt og økonomisk, især fra landene ved den sydlige grænse, og skabe grundlaget for et effektivt migrationsforvaltningssystem i Libyen; understreger i denne forbindelse nødvendigheden af, at EU bruger sin indflydelse til at overtale Libyen til at tillade, at UNHCR vender tilbage til landet; mener, at der bør indgås aftaler om en samarbejdsdagsorden for migration med andre lande i EU's geografiske nærhed med henblik på sammen at yde støtte til skrøbelige stater i deres region i medfør af internationale aftaler;

Tirsdag den 5. april 2011

26. konstaterer under henvisning til den nuværende humanitære krise i Nordafrika, at Frontex ikke kan være det vigtigste redskab til at håndtere de deraf følgende migrationsstrømme fra regionen, og opfordrer EU til at udtænke en prompte og koordineret reaktion som led i en konsekvent og langsigtet strategi for de politiske forandringer og sårbare stater, så de bagvedliggende årsager til migrationsstrømmene behandles; opfordrer indtrængende Rådet til at indføre en byrdefordelingshandlingsplan for at hjælpe med at genbosætte flygtninge fra regionen, baseret på solidaritetsklausulen i artikel 80 i TEUF, og yde støtte til fordrevne personer i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf; opfordrer Rådet til omgående at gå videre med vedtagelsen af et fælles EU-asylsystem og til at afslutte de fælles beslutningsprocedurer om oprettelse af et fælles EU-genbosættelsesprogram og Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013, som anbefalet af Parlamentet i maj 2010; minder om, at medlemsstaterne skal respektere princippet om non-refoulement;

27. understreger Europa-Parlamentets centrale rolle, når det drejer sig om at styrke frihed og demokrati i vores nabolag; mener i denne forbindelse, at Europa-Parlamentet nøje bør overvåge demokratiseringsprocessen i det sydlige Middelhavsområde, og foreslår derfor en regelmæssig ad hoc-struktureret dialog med næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for at vurdere udviklingen i denne region og således identificere de kort- og langsigtede mål og de relevante støtteforanstaltninger, der er nødvendige;

28. insisterer på, at dialogerne om menneskerettigheder og demokrati i ENP bør gives ægte opmærksomhed; mener, at prodemokratiske bevægelser og demonstrationer og den brutale nedkæmpelse, som myndighederne i lande som Tunesien og Egypten tyr til, beviser, at ENP-dialogerne om demokrati og menneskerettigheder ikke har været effektive;

29. glæder sig over de afsluttede forhandlinger om tilbagesættelsesaftalen EU-Tyrkiet og opfordrer til en vellykket gennemførelse af alle nødvendige stadier med henblik på at sikre, at alle parter snarest muligt gennemfører aftalen fuldt ud;

30. opfordrer Kommissionen til at udvide samarbejdet med de ulovlige migranternes transit- og oprindelseslande i henhold til aftaler, EU har indgået eller skal indgå, og bilaterale aftaler mellem EU-medlemsstater og tredjelande, med henblik på at bremse den ulovlige migration og opfordre til overholdelse af lovgivningen til fordel for migranterne og indbyggerne i de respektive medlemsstater og oprindelseslandene;

31. mener, at en harmonisering - i samarbejde med andre medlemsstater - af migrationsrelaterede statistikker er vigtig for en effektiv planlægning, vedtagelse, gennemførelse og vurdering af migrationspolitikken; understreger betydningen af Det Europæiske Migrationsnetværk (EMN), der kan bidrage væsentligt på dette område;

32. understreger det akutte behov for konsekvente, omfattende og sammenlignelige statistiske data om migrantbefolkningen, eftersom de konstante ændringer i denne befolkning og de aktuelle migrationsstrømmes karakter udgør en reel udfordring for de politiske beslutningstagere, der har brug for pålidelige data og oplysninger, som de kan træffe deres beslutninger ud fra;

33. opfordrer Kommissionen til som en del af dens løbende vurdering af ENP at overveje at yde særlig finansiering til udvikling af en fornyet stærk økonomisk dagsorden i ENP-landene, herunder en beskæftigelsesdagsorden; mener, at der med ENP-landene bør drøftes en køreplan for tilpasning af deres nationale migrationslove til EU's standarder, herunder menneskerettighedsstandarder, såsom retten til asyl, et beskyttelsessystem for ulovlige migranter og lige rettigheder for alle migranter; opfordrer til indgåelse af flere mobilitetspartnerskabsaftaler med ENP-lande ud over de eksisterende aftaler med Moldova og Georgien;

Tirsdag den 5. april 2011

34. opfordrer til etablering af en samlet indvandringspolitik, som er knyttet til alle udviklingsstrategier og -instrumenter og bygger på en høj grad af politisk og praktisk solidaritet, gensidig tillid, gennemsigtighed, partnerskab, ansvarsdeling og fælles bestræbelser gennem fælles principper og konkrete aktioner samt på de principper, der er nedfældet i Lissabontraktaten;
35. opfordrer Kommissionen til at udvikle en bred tilgang til lovlig migration, idet der tages højde for det europæiske arbejdsmarkeds behov for en arbejdsstyrke og hver enkelt medlemsstats kapacitet til at modtage og integrere migranter; mener, at en fælles EU-politik om lovlig migration kan have en stimulerende effekt på både den europæiske økonomi og oprindelseslandenes økonomier;
36. mener, at aftaler med tredjelande, der vedrører adskillige af EU's medlemsstater, bør forhandles på EU-niveau under fuld overholdelse af artikel 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
37. opfordrer EU's institutioner og EU-medlemslandene til at koordinere donorbistanden mere effektivt, således at der sikres en mere omfattende og bæredygtig tilgang til forvaltningen af migrationsstrømme;
38. opfordrer indtrængende til at afkoble udviklingsbistanden fra forvaltningen af migrationsstrømmene og ikke gøre udviklingsbistanden betinget af at return migration; understreger, at EU's udviklingsbistand bør sigte mod at fjerne årsagerne til migration som f.eks. fattigdom, klimaforandringer og sult;
39. understreger den nytteværdi, som Middelhavsunionen og østpartnerskabsinitiativet kunne frembringe ved at behandle spørgsmålet om migration og dens følgevirkninger; opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højststående repræsentant og medlemsstaterne til at styrke bestræbelserne på at gøre Middelhavsunionen fuldt funktionsdygtig; mener, at spørgsmålet om migrationsstrømme bør være et højt prioriteret tema for foranstaltninger inden for rammerne af Middelhavsunionen og østpartnerskabsinitiativet;
40. opfordrer EU til at overveje foranstaltninger til at justere DCI, EUF og instrumentet for humanitær bistand, så det gøres muligt at øge de positive virkninger af migration med hensyn til at fremme menneskelig udvikling og demokrati i skrøbelige stater;
41. opfordrer til, at der gøres en større indsats for at skabe større udviklingspolitisk sammenhæng inden for EU's migrationspolitik, og til at afstå fra at anvende officiel udviklingsbistand til politikker, der sigter på at hindre og kontrollere migration på måder, der er i strid med indvandreres menneskerettigheder; understreger dog, at der skal bruges officiel udviklingsbistand til at fremme effektiv udvikling og dermed mindske migration forårsaget af fattigdom, politisk ustabilitet og politisk undertrykkelse;
42. glæder sig over Tripoli-erklæringen, som blev vedtaget ved afslutningen af det tredje topmøde mellem Afrika og EU, og som bekræfter, at der er behov for en fælles indsats for at tackle realiteter og udfordringer i forbindelse med migration og dens forbindelser til udvikling;
43. opfordrer til mere effektive partnerskaber med institutioner, som fremmer regional og økonomisk integration, og som også kan bidrage til at finde varige, langsigtede løsninger på problemerne med syd-syd-migration;
44. understreger, at Kommissionen bør forske mere i klimarelateret syd-syd-migration, herunder antallet af berørte personer, sårbare regioner, migrationsbevægelser og værtslandenes kapacitet; opfordrer også til at fremme forskningskapaciteten i udviklingslandene;
45. understreger betydningen af at integrere migrationsspørgsmålet i partnerlandenes nationale udviklingsstrategier med henblik på at begrænse fattigdommen og opfylde 2015-målene;

Tirsdag den 5. april 2011

46. glæder sig over oprettelsen af AVS-observationscenteret for migration som et nyttigt instrument til at give de politiske beslutningstagere i AVS-landene data og værktøjer til at forbedre deres nationale migrationsstrategier og forslaget om at oprette et observationscenter for migration med ansvar for permanent og tæt overvågning af alle spørgsmål i forbindelse med migrationsstrømmene i Latinamerika, under tilsyn og koordinering af Europa-Latinamerika-Caribien-fonden;

47. anbefaler, at de finansielle ressourcer til styrkelse af sammenhængen mellem migration og udvikling fordeles mere effektivt; anerkender nødvendigheden af at forbedre ordningerne for komplementær og rettidig mobilisering af EU's forskellige finansieringsinstrumenter for dens optræden udadtil;

48. understreger behovet for at styrke LRRD-strategier (med henblik på sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling) for at sikre bæredygtige løsninger for internt fordrevne og flygtninge; anerkender betydningen af en koordineret humanitær indsats som en forløber for en bæredygtig udviklingspolitik i lande, der befinder sig i en post-konfliktsituation;

49. opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant til at investere i ekspertviden og etablere et klart mandat for personalet i både hovedsæder og delegationer for at opnå en bedre koordinering mellem det tematiske program om migration og asyl og de geografiske programmer i DCI;

50. opfordrer til afklaring af de respektive roller for EU-Udenrigstjenesten og GD DEVCO og til koordinering imellem dem; opfordrer indtrængende GD DEVCO til at spille en førende rolle i programmeringsfasen for indvandringspolitik;

51. understreger vigtigheden af at lære af erfaringerne fra det tematiske program om migration og asyl for så vidt angår politisk dialog på landeniveau med henblik på at sikre en mere sammenhængende og effektiv programmering inden for rammerne af nationale og regionale strategipapirer;

52. opfordrer indtrængende til intensivering af bestræbelserne på at begrænse de negative følger af hjerneflugt og udvandring af fagfolk, som især påvirker vigtige sektorer såsom sundheds- og uddannelsessektorerne; understreger vigtigheden af at fremme hjernevinding, programmer, der støtter migranternes tilbagevenden, og cirkulær migration, regulere rekrutteringspraksis og støtte kapacitetsopbygning gennem foranstaltninger som f.eks. udvikling af erhvervsuddannelse; anmoder Kommissionen om at undersøge, om ordninger for cirkulær migration er et nyttigt instrument, og hvilke typer af cirkularitet (engangs/rekursiv, kort-/langsigtet, spontan/forvaltet) der kunne give de bedste resultater for både udviklingslandene og de udviklede lande;

53. opfordrer Kommissionen til, når den udarbejder de nye udenrigspolitiske instrumenter for perioden efter 2013, at sikre, at den foreslåede arkitektur giver mulighed for synergier og gensidig forstærkning mellem udviklingssøjlen og sikkerheds- og stabilitetssøjlen, hurtig bevilling af nødhjælps- og genopretningsmidler, en hurtig reaktion med henblik på at yde hjælp og bistand til migranter i nødsituationer, især dem som er i en meget sårbar situation, som f.eks. kvinder og uledsagede mindreårige, specifikke programmer, hvorigenennem der kan ydes aktiv støtte til mindretal, herunder religiøse, etniske og LGBT-mindretal, der kan være truede, et EU-tilflugtssted for menneskerettigheds fortalere i nødsituationer og støtteforanstaltninger til at afbøde konsekvenserne af klimaforandringer, skovrydning, ørkendannelse og tab af biodiversitet og bevare de berørte lokalsamfundes økonomiske og sociale strukturer;

54. opfordrer til udvikling af politikker, der tager hensyn til den særlige situation for sårbare grupper såsom kvinder, børn og handicappede, og dermed i videre forstand til tilvejebringelse af relevant infrastruktur såsom hospitaler, skoler og pædagogisk udstyr samt den nødvendige sociale, psykologiske og administrative støtte;

Tirsdag den 5. april 2011

55. henleder opmærksomheden på den vigtige rolle, som rehabiliteringscentre for torturofre har spillet for den vellykkede integration af migranter, herunder flygtninge og asylansøgere, i EU; noterer sig med bekymring beslutningen om, at finansieringen af disse centre i EU under Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR) skal gradvis udfases; opfordrer Kommissionen til at sikre, at finansieringen af disse centre ikke reduceres og ikke overlades til medlemsstaterne alene;

56. anmoder Kommissionen om at offentliggøre den eksterne evaluering af de regionale beskyttelsesprogrammer og indlede en debat om, hvorvidt disse programmer bør fortsætte;

57. mener med hensyn til FUSP/FSFP-missioner, som det også understreges af næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant, at det vil være vigtigt at supplere sikkerheds- og stabilitetsstrategier med ad hoc-støttestrategier for udviklingsbistand og menneskerettigheder for at sikre, at de grundlæggende årsager til manglende sikkerhed og stabilitet udryddes på lang sigt; påpeger i denne forbindelse, at en sådan omfattende strategi ikke kun kræver bedre koordinering, via EU-Udenrigstjenesten, men også supplerende ad hoc-budgetbevillinger til sådanne støttestrategier;

58. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union, formanden for Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EIB, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, EU-kandidatlandenes regeringer og parlamenter, EURONEST- og EURO-MED-medlemslandenes regeringer og parlamenter, USA's udenrigsministerium, EBRD, Verdensbanken, IMF, Den Afrikanske Union, Det Panafrikanske Parlament, Den Internationale Organisation for Migration og UNHCR.

Kvindes rolle i landbrug og landdistrikter

P7_TA(2011)0122

Europa-Parlamentets beslutning af 5. april 2011 om kvinders rolle inden for landbruget og i landdistrikterne (2010/2054(INI))

(2012/C 296 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 2 og 3, og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 8, 153 og 157,
- der henviser til Rådets afgørelse 2006/144/EF af 20. februar 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for udvikling af landdistrikterne (programmeringsperioden 2007-2013) ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. marts 2008 om kvindernes rolle i EU's landdistrikter ⁽³⁾,
- der henviser til konklusionerne fra seminaret om kvindernes rolle i en bæredygtig udvikling i landdistrikterne, som afholdtes den 27.-29. april 2010 i Cáceres efter indbydelse fra det spanske rådsformandskab ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 55 af 25.2.2006, s. 20.

⁽²⁾ EUT L 277 E af 21.10.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 66 E af 20.3.2009, s. 23.

⁽⁴⁾ Rådets dokument 09184/2010.